An. et vol. XXX 19 Novembris 1938 (Ser. II, vol. V) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 325 - Litterae Apostolicae, p. 338 - Epistula, p. 340 - Nuntius radiophonicus, p. 343.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Decretum separationis et unionis, p. 345. II. Provisio Ecclesiarum, p. 346 - *S. C. de Propaganda Fide:* I, II, III. Decreta, p. 346. IV Nominationes, p. 349 - *S. C. Rituum*: I Decretum introductionis causae beatificationis servae Dei Mariae Goretti, V., p. 349. II Decretum introductionis causae beatificationis servae Dei Eugeniae Joubert, p. 352.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 355-356.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • XXXVIII

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXX, n. 12 – 19 Novembris 1938)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *De Yungchowfu.* - A Praefectura Apostolica de Yungchowfu territorii pars seiungitur, ex qua nova erigitur Praefectura Apostolica «de Paoking» nuncupanda et Fratrum Minorum Ordini concredenda. - *9 Februarii 1938.* 325

II. *Detroitensis et Grandormensis.* - Ab Archidioecesi Detroitensi et a Dioecesi Grandormensi territorii pars dismembratur, ex qua nova erigitur Dioecesis, «Saginavensis» nuncupanda, Archidioecesi Detroitensi suffraganea. - *26 Februarii 1938* 327

III. *De Calabar.* - De Calabar Praefectura Apostolica dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica «de Ogoja». - *13 Martii 1938.* 329

IV. *Papuasiae atque Victoriensis et Palmerstonensis.* - Vicariatus Apostolicus «Papuasiae» dismembratur et avulsum territorium Dioecesi Victoriensi et Palmerstonensi adnectitur, cuius nomen in Dioecesis «Darwinensis» mutatur. - *29 Martii 1938* 331

V. *De Tukuyu.* - Missio «sui iuris» de Tukuyu in Praefecturam Apostolicam, eodem servato nomine, evehitur. - *29 Martii 1938* 332

VI. *Fortalexiensis.* - Ab Archidioecesi Fortalexiensi territorii pars seiungitur, ex qua Dioecesis Limoeirensis erigitur. - *7 Maii 1938* 334

VII. *De Shaowu.* - Missio sui iuris de Shaowu in Sinis ad Praefecturae Apostolicae gradum et dignitatem, eodem servato nomine, evehitur. - *21 Maii 1938* . . 336

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Collensi in dioecesi.* - Templum Deo in honorem Sancti Francisci Assisiensis, apud Podium Bonitii in Collensi Dioecesi, dicatum Basilicis minoribus accensetur. - *18 Augusti 1938.* 338

II. *Honoris sacrarum rerum.* - Basilicae minoris titulo decoratur templum in urbe Mediolanensi in honorem Sancti Caroli Borromaei, Deo dicatum. - *27 Augusti 1938* 339

EPISTULA

Sollemnia iubilaria. - Ad Emos PP. DD. Gulielmum Tit. S. Clementis S. R. E. Presb. Cardinalem O' Connel, Archiepiscopum Bostoniensem, Dionysium Tit. SS. Nerei et Achillei S. R. E. Presb. Cardinalem Dougherty, Archiepiscopum Philadelphiensem, Georgium Gulielmum Tit. S. Mariae de Populo S. R. E. Presb. Cardinalem Mundelein, Archiepiscopum Chicagiensem ceterosque Archiepiscopos et Episcopos Foederatorum Americae Septentrionalis Statuum: ob sollemnia, post dena lustra a Washingtoniensi Universitate condita, celebranda. - *21 Septembris 1938* 340

NUNTIUS RADIOPHONICUS

Dum Christus Dominus. - A Beatissimo Patre, die XVIII mensis Octobris anno MCMXXXVIII, ad Urbem Novas Aurelias datus, ad initium Congressus Eucharistici VIII christifidelium e Statibus Foederatis Americae Septentrionalis. . . 343

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Beneventanae et Abellinensis.* - Decretum. Separationis et unionis. - *30 Iulii 1938* 345

II. Provisio Ecclesiarum 346

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Decretum. Vicariatus Togonensis deinceps «Lomensis» appellabitur. - *14 Iunii 1938* 346

II. Decretum. Praefectura Apostolica insularum Mayottae, Nossibeae et Comorae deinceps «de Ambanja» nuncupabitur. - *14 Iunii 1938* 347

III. Decretum. Territorii pars tum a Vicariatu Apostolico de Eshowe tum a Praefectura Apostolica de Lydenburg separatur et Praefecturae Apostolicae de Swaziland adnectitur. - *13 Iulii 1938* 348

IV. Nominationes 349

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Albanen. seu Senogallien.* - Beatificationis seu declarationis martyrii Servae Dei Mariae Goretti, virginis saecularis. - *1 Iunii 1938* 349

II. *Leodien. seu Anicien.* - Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Eugeniae Joubert, e Congregatione Sororum Sanctae Familiae Sacratissimi Cordis. - *1 Iunii 1938* 352

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* e *antepreparatoria* 355

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 355

III. Necrologio 356

An. et vol. XXX 19 Novembris 1938 (Ser. II, v. V) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE YUNGCHOWFU

A PRAEFECTURA APOSTOLICA DE YUNGCHOWFU TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE PAOKING » NUNCUPANDA ET FRATRUM MINORUM ORDINI CONCREDENDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad Christi nomen inter infideles gentes latius propagandum non parum sane prodest Missiones nimio patentes territorio in partes dividere et novas exinde Missiones condere, aliis concredendas Evangelii praeconibus, ut, operariis in agro dominico multiplicatis, uberiores ex eorum labore fructus percipiantur. Cum itaque dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum expostulaverit ut a Nobis exciperentur preces dilecti filii Ioannis Damasceni Jesacher, Praefecti Apostolici de Yungchowfu, quibus petierat ut, tum ob suae Missionis territorii amplitudinem, tum ob ingentem animarum numerum Evangelii lucem cupientium, a sua Praefectura pars occidentalis et septentrionalis distraheretur et nova erigeretur Missio, alius regularis Provinciae eiusdem Ordinis Fratrum Minorum concredenda, Nos, praehabito favorabili voto venerabilis Fratris Marii Zanin, Archiepiscopi titularis Traiano-

politani in Rhodope et in Sinis Delegati Apostolici, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, oblatis precibus annuendum censuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos, suprema Nostra auctoritate, ab Apostolica quam supra memoravimus Praefectura de Yungchowfu illam seiungimus territorii partem complectentem civiles subpraefecturas de *Chaoyang, Sinhwa, Wukang, Sinning, Chengpu, Suining, Tsingchow, Hweitung, Tungtao* atque territorium ita avulsum et circumscriptum in novam erigimus et constituimus Praefecturam Apostolicam, quam a principe illius regionis urbe *de Paoking* nuncupari decernimus; eamque eidem Fratrum Minorum Ordini, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concredimus. Huic autem novae Praefecturae de Paoking eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis, omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, illosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, decreti, et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die nona mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 5. – Al. Trussardi.

II

DETROITENSIS ET GRANDORMENSIS

AB ARCHIDIOECESI DETROITENSI ET A DIOECESI GRANDORMENSI TERRITORII PARS DISMEMBRATUR, EX QUA NOVA ERIGITUR DIOECESIS, «SAGINAVENSIS» NUNCUPANDA, ARCHIDIOECESI DETROITENSI SUFFRAGANEA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad animarum bonum satius promovendum maxime prodest ut dioecesium circumscriptio ita ordinetur vel immutetur, ut fidelium necessitatibus atque temporum et locorum adiunctis apprime respondeat. Quum itaque hac de causa ab Apostolica Sede expostulatum sit ut archidioecesis Detroitensis et dioecesis Grandormensis dividerentur ad novam erigendam dioecesim, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, ac suffragante venerabili Fratre Hamleto Ioanne Cicognani, Archiepiscopo titulari Laodicensi in Phrygia et Delegato Apostolico in Statibus Foederatis Americae Septentrionalis, re mature perpensa, oblatis Nobis precibus lubenti animo annuere statuimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ab archidioecesi Detroitensi comitatus civiles *Huron, Tuscola* et *Sanilac,* a dioecesi vero Grandormensi comitatus civiles *Saginaw, Gratiot, Midland, Bay, Gladwin, Arenac, Ogemaw, Iosco, Oscoda, Alcona, Montmorency, Alpena, Presque* et *Isle* separamus, atque territorium ita avulsum in novam erigimus et constituimus dioecesim, quae *Saginavensis* nuncupabitur, coarctatis hac ratione dioecesium Detroitensis et Grandormensis finibus. Novae huius dioecesis sedem episcopalem in *Saginaw* urbe, a qua dioecesis ipsa nomen mutuatur, constituimus et eam idcirco ad civitatis episcopalis fastigium extollimus. Episcopi vero cathedram in Ecclesia paroeciali Beatae Mariae Virgini dicata, in eadem urbe exstante, figimus, quam propterea ad Ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem evehimus eique eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, honores, insignia, gratias et privilegia quibus ceterae per orbem cathedrales Ecclesiae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, atque onera omnia et obligationes imponimus quibus ceterae Cathedrales earumque Episcopi adstrin-

guntur. Statuimus insuper ut eadem cathedralis Ecclesia Saginavensis iuri metropolitico ecclesiae Detroitensis uti suffraganea subiaceat atque ad eiusdem provinciam ecclesiasticam pertineat. Volumus insuper ut usquedum capitulum cathedralem constituatur, ad iuris normam consultores dioecesani eligantur et adhibeantur. Quod vero ad clerum spectat, decernimus ut simul ac hae Litterae Nostrae ad exsecutionem mandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Quod autem ad huius dioecesis Saginavensis regimen, administrationem ac dotationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad Seminarii dioecesani, saltem parvi, erectionem, itemque ad fidelium iura et onera, aliaque id genus, servanda iubemus quae de hac re sacri canones nec non Concilium plenarium Baltimorense tertium praescribunt. Mandamus denique ut omnia documenta et acta, quae novam hanc dioecesim respiciunt, quamprimum fieri possit, a Cancellaria tum archidioecesis Detroitensis tum dioecesis Grandormensis Curiae dioecesis Saginavensis tradantur, ut in eius archivo asserventur. Ad quae omnia exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Hamletum Ioannem Cicognani deligimus, eidemque tribuimus facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et illi onus facimus mittendi quam primum ad S. Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque con-

trariis, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die sexta et vicesima mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Carolus Respighi, *Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 11 - Al. Trussardi.

III

DE CALABAR

DE CALABAR PRAEFECTURA APOSTOLICA DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE OGOJA ».

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Intra Nigeriae fines, quae prae ceteris Africae regionibus populi multitudine superabundat, peropportunum visum est, ut aptius inibi christiano nomini propagando consuli possit, novam Praefecturam Apostolicam erigere.

De consilio itaque venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, obtento favorabili voto venerabilis Fratris Antonii Riberi, Archiepiscopi titularis Darensis, Delegati Apostolici Africae pro Missionibus, omnibus mature perpensis, latissimum Praefecturae Apostolicae de Calabar territorium, quae in illa regione exstat et apostolicis Societatis Sancti Patritii pro Missionibus ad Exteros commissa est curis, in duas dividere partes statuimus et novam exinde Missionem constituere.

Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ab Apostolica Praefectura de Calabar totam provinciam civilem de *Ogoja* distrahimus eamque in novam, sub eodem nomine de *Ogoja,* Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus atque praefatae Sancti Patritii Societatis Missionariis, qui tanto illic sollerti studio adlaborant, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, evangelizandam concredimus.

Huic autem novae Praefecturae eiusque pro tempore Antistitibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur.

Quae omnia, ita disposita et constituta, rata ac valida esse et fore volumus ac iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce iisdem Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent.

Nemini vero hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die tertia decima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 17 – Al. Trussardi.

IV

PAPUASIAE ATQUE VICTORIENSIS ET PALMERSTONENSIS

VICARIATUS APOSTOLICUS « PAPUASIAE » DISMEMBRATUR ET AVULSUM TERRITORIUM DIOECESI VICTORIENSI ET PALMERSTONENSI ADNECTITUR, CUIUS NOMEN IN DIOECESIS « DARWINENSIS » MUTATUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo commodius ac facilius christifidelium regimini et necessitudinibus consuli possit, procul dubio quam maxime confert recta ecclesiarum circumscriptio, illarum in primis inter infideles gentes exstantium. Apostolicae vero Sedis est cuiusvis ecclesiae fines ac nomen ipsum immutare, si nova temporum rerumque ratio id efflagitare exigat. Quum itaque venerabilis Frater Alanus Guynot de Boismenu, Episcopus titularis Gabalitanus et Papuasiae Vicarius Apostolicus, a Nobis enixe expostulaverit, ut insulae Freti de *Torres*, a sua sede dissitae accessuque perdifficiles, a sui Vicariatus territorio distraherentur, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio ac praehabito venerabilis Fratris Ioannis Panico, Archiepiscopi titularis Iustinianensis, in Australasia Delegati Apostolici, favorabili voto, oblatis Nobis precibus, re mature perpensa, libenter annuere atque dioecesis Victoriensis et Palmerstonensis, cui praefati Vicariatus Papuasiae territorium distrahendum adnectere propositum est, nomen immutare decrevimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a Vicariatus Apostolici Papuasiae territorio partem illam seiungimus ad Statum de *Quuensland* in Australia pertinentem, scilicet insulas *Thursday, Hammond, Prince of Wales, Horn, Mulgrave, Banks, Long, Stephen, Darnley, Murray, Saibai, Boigu, Deliverance,* et circumstantes insulas et scopulos Freti de *Torres,* totumque territorium istud dioecesi Victoriensi et Palmerstonensi in Australia adnectimus. Quum autem huius dioecesis sedes et cathedra episcopalis in urbe *Darwin* constituta sit, eadem suprema Nostra auctoritate decernimus ut dioecesis ipsa posthac *Darwinensis* nuncupetur. Quae quidem ita disposita et constituta rata ac valida esse

volumus et iubemus contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, unionis, mutationis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero id ausu temerario attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die undetrigesima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Alfridus Vitali, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 35 – Al. Trussardi.

V

DE TUKUYU

MISSIO « SUI IURIS » DE TUKUYU IN PRAEFECTURAM APOSTOLICAM, EODEM SERVATO NOMINE, EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si qua, Evangelii praeconum opera et studio, enascens inter infideles gentes ecclesia insigne susceperit incrementum, congruum sane videtur ad maiorem dignitatis gradum illam evehere. Quum itaque Missio sui iuris de *Tukuyu*, in Africa Orientali Anglica, per apostolicam Societatis Missionariorum Africae, cuius curis concredita est, sodalium sedulitatem, inter magnas omnis generis difficultates, postremis hisce temporibus christifidelium numero et missionalium operum copia non mediocres progressus omnino susceperit, dilectus filius illius Societatis Superior Ge-

neralis ab hac Sede Apostolica enixe postulavit, ut Missio illa ad potiorem dignitatis gradum eveheretur. Nos itaque, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, atque attento venerabilis Fratris Antonii Riberi, Archiepiscopi titularis Darensis, Delegati Apostolici Africae pro Missionibus, favorabili voto, re mature perpensa, Nobis oblatis precibus annuere censuimus.

Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Missionem de Tukuyu in Africa Orientali, eodem servato nomine, in Praefecturam Apostolicam suprema Nostra auctoritate extollimus, erigimus et constituimus; eamque iisdem Societatis Missionariorum Africae sodalibus, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, etiam in posterum commissam volumus ac praesentium tenore committimus.

Huic autem novae Praefecturae eiusque pro tempore Antistitibus omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur.

Quae omnia, ita disposita et constituta, rata ac valida esse et fore volumus ac iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce iisdem Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini vero hanc paginam provectionis, erectionis, constitutionis, commissionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario id attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die undetrigesima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Franciscus H. Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 29 – Al. Trussardi.

VI

FORTALEXIENSIS

AB ARCHIDIOECESI FORTALEXIENSI TERRITORII PARS SEIUNGITUR, EX QUA DIOECESIS LIMOEIRENSIS ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad dominicum cuiusvis Ecclesiae gregem facilius ac salubrius pascendum et gubernandum plurimum sane prodest recta ipsius Ecclesiae circumscriptio; quae si nimio redundet territorio, peropportunum videtur eam in duas dividere partes, novamque exinde dioecesim erigere alteri vigilanti tradendam Pastori. Quod quidem perpendentes, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, habitoque quoque voto venerabilis Fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania, Nuntii Apostolici in Republica Brasiliana, lubenti animo oblatis Nobis precibus annuere censuimus, quibus expostulatum est, ut latissimum archidioecesis Fortalexiensis territorium in fidelium bonum divideretur et nova erigeretur dioecesis. Nos igitur, omnibus mature perpensis ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ab archidioecesi Fortalexiensi novem quae sequuntur paroecias seiungimus, nempe: *Limoeiro, Aracaty, Areias, Jaguaribe Mirim, Mora de Nova, Pereiro, Riaco do Sangue, Sao Bernardo das Russas, Uniao;* atque territorium his paroeciis circumscriptum in novam dioecesim erigimus et constituimus ab urbe *Limoeiro, Limoeirensem* nuncupandam. Sedem novae huius dioecesis in hac *Limoeiro* urbe statuimus et ecclesiam, Deo in honorem B. Mariae Virginis sub titulo Immaculatae Conceptionis dicatam, in eadem urbe exstantem, ad Cathedralis gradum evehimus; cui propterea eiusque pro tempore Episcopis omnia tribuimus iura, honores, insignia, favores, gratias, privilegia, quibus ceterae per orbem cathedrales Ecclesiae earumque Antistites iure communi pollent et gaudent, eisque onera omnia et obligationes item imponimus, quibus eaedem Ecclesiae earumque Episcopi adstringuntur. Novam autem hanc Limoeirensem dioecesim suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae Fortalexiensi, eiusque idcirco

Episcopos pro tempore metropolitico Archiepiscopi Fortalexiensis iuri subiicimus. Episcopalem autem mensam constituent Curiae Episcopalis emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus praeberi solent, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeter illa quae ad hunc finem iam collecta sunt. Quum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant in nova hac dioecesi cathedrale capitulum institui, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani consultores ad iuris tramitem eligantur. Quod vero praecipue ad clerum spectat, statuimus ut simul ac hae Litterae nostrae ad exsecutionem demandatae fuerint, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Mandamus insuper ut quam primum fieri poterit saltem parvum Seminarium in ipsa dioecesi erigatur iuxta Codicis iuris canonici praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis et Universitatibus Studiorum traditas. Duo vero delecti iuvenes, aut modo saltem unus, ex hac quoque dioecesi et eius sumptibus, non intermissa vice ad Collegium Brasilianum de Urbe nuper erectum mittantur, ut sub Romani Pontificis fere oculis in spem Ecclesiae instituantur. Quod vero ad novae istius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera ceteraque huiusmodi spectare dignoscitur, adamussim servari iubemus quae sacri canones praescribunt. Volumus denique ut documenta omnia et acta, quae Limoeirensem dioecesim eiusque clericos et fideles respiciunt, a Cancellaria archidioecesis Fortalexiensis ad episcopalem Curiam novae dioecesis quam primum fieri poterit tradantur, ut in proprio archivo religiose serventur. Ad quae omnia, uti supra disposita et constituta, exsecutioni mandanda venerabilem quem supra memoravimus Fratrem Benedictum Aloisi Masella, apud Brasilianam Rempublicam Nuntium Nostrum, delegamus, eique facultates tribuimus necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidemque onus imponimus authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar ad Sacram Congregationem Consistorialem transmittendi intra sex menses ab his Litteris datis computandos. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio, licet substantiali et inexcogitato, defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, qua-

vis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent; non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque quibuslibet, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die septima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno septimo decimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis

Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*
Franciscus Hannibal Ferretti, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 78. – Al. Trussardi.

VII

DE SHAOWU

MISSIO SUI IURIS DE SHAOWU IN SINIS AD PRAEFECTURAE APOSTOLICAE GRADUM ET DIGNITATEM, EODEM SERVATO NOMINE, EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In infidelium regiones mentis Nostrae aciem convertentes ea omnia comparare studemus, quae ad Christi regnum latius dilatandum opportuna videntur. Cum itaque in Missione sui iuris de Shaowu in Sinis, anno millesimo nongentesimo vigesimo nono erecta et Societati Divini

Salvatoris concredita, exiguus olim christianorum grex plurimum creverit et in fide factus fuerit firmior, Nos, spirituale illius enascentis ecclesiae bonum prae oculis habentes et insimul praefatae Societatis sodalibus ardenti constantique zelo inibi adlaborantibus Societatis sodalibus ardenti constantique zelo inibi adlaborantibus meritae laudis testimonium praebere cupientes et illis animum addere ad novos in dies labores exantlandos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, Missionem illam ad maioris dignitatis gradum evehere statuimus. Omnibus igitur mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Missionem sui iuris de Shaowu, eodem servato nomine, in Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus, eamque eidem Societati Divini Salvatoris etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concreditam volumus. Novae propterea huic Praefecturae de Shaowu eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceterae per orbem Praefecturae earumque Antistites iure communi fruuntur et gaudent, eosque pariter iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem quae hisce Nostris Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die vigesimaprima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno decimoseptimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Proton. Apost.*
Ludovicus Kaas, *Proton. Apost.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIX, n. 52. – Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TEMPLUM DEO IN HONOREM SANCTI FRANCISCI ASSISIENSIS, APUD PODIUM BONITII IN COLLENSI DIOECESI, DICATUM BASILICIS MINORIBUS ACCENSETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Collensi in dioecesi apud Podium Bonitii exstat conspicuum paroeciale templum ad honorem Sancti Francisci Assisiensis Deo dicatum, curis Ordinis Fratrum Minorum concreditum, atque in tota regione etrusca celeberrimum ob miracula a Deo patrata per intercessionem Beati Luchesii, vulgo « sancti » nuncupati, qui ibi religiosissime colitur. Ipsum autem templum, quod structura e media aetate perspicuum est atque amplitudine sua, pluribus exornatur artis operibus quae magni nominis pictoribus et sculptoribus e regione tuscanica tribuuntur, atque ob pietatis etiam spiritum quo imbuta sunt religiosos christifidelium sensus plane excitant. Ipsum templum adiectaque domus claustralis commissa sunt Minoribus e Sancti Bonaventurae provincia minoritica Tusciae Fratribus, qui sacras functiones sacro in loco atque assiduam choralem psalmodiam peragunt bonumque spirituale provehunt christifidelium non modo paroeciae et civitatis sed regionis finitimae, qui pie turmatimque, singulari studio et peregrinorum etiam more ad sepulcrum conveniunt eodem in templo servatum, in quo exuviae continentur beati Luchesii praedicti, iam civis et nunc civitatis memoratae Patroni. Haec animo repetentes cum venerabilis Frater Collensis Episcopus una cum Procuratore generali Ordinis Fratrum Minorum cumque Administro provinciali Tusciae praelaudati Ordinis, communia cleri populique Podii Bonitii vota depromens, enixis Nos precibus deprecatus sit ut templum supramemoratum ad dignitatem Basilicae minoris evehere dignaremur; ac praeterea preces memoratae amplissimo quoque communitae sint commendationis officio tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Florentinorum Archiepiscopi, tum et Volaterrani, et Fulginatensis, et Pisciensis Episcopi, Nos optatis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Quare, audita quoque Sacra Rituum Congregatione, omnibus rei momentis attente perpensis, certa scientia ac matura deliberatione, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, Ecclesiam memoratam sancti Francisci Assisiensis

vulgo a Beato Luchesio nuncupatam intra fines dioecesis Collensis titulo ac dignitate *Basilicae minoris* decoramus; contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras, firmas, validas et efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XVIII m. Augusti, an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

BASILICAE MINORIS TITULO DECORATUR TEMPLUM IN URBE MEDIOLANENSI IN HONOREM SANCTI CAROLI BORROMAEI DEO DICATUM.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Honoris sacrarum rerum provehendi studium, quo continenter urgemur, efficit ut ea etiam quae ad decus pertinent templorum, quae praesertim vel artis operibus vel memoriis historicis conspicua sunt, peculiari cura tractemus. Quapropter cum ad mediolanensis templi in honorem sancti Caroli Borromaei Deo dicati splendorem et auctoritatem augendam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Mediolanensium Archiepiscopus una cum hodierno priore-parocho eiusdem templi a Nobis suppliciter instanterque efflagitet ut votis quoque christifidelium non modo paroeciae ipsius sed et totius civitatis obsecundantes, templum memoratum Basilicae minoris titulo privilegiisque de apostolica benignitate honestare velimus; nunc Nobis placet huiusmodi optatis concedere. Templum enim idem mediolanense, Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis Fratribus concreditum, cum eodem in loco exstet, ubi Beatae Mariae Servorum prisca ecclesia olim habebatur, structura magnificentissima operibusque artis sive sculptis sive pictis perspicuis renidet; pretiosa supellectili sacra exornatur; insignibus Martyrum, Confessorum et sanctarum Virginum ditatur Reliquiis; quas inter procul dubio memorandum est beati Ioannis Angeli Porro, Ordinis Servorum Beatae Mariae Virginis ornamenti, corpus; quod in apposito pulcroque sacello servatum christifideles ex omni ordine coetuque, pere-

grinationibus etiam frequentibus, pie devoteque venerantur; ita ut reapse in urbe atque archidioecesi Mediolanensi templum praedictum Sancti Caroli Borromaei uti praestantissimum et celeberrimum censendum atque aestimandum sit. Audita igitur Sacra Rituum Congregatione, praesentium Litterarum tenore, apostolica Nostra auctoritate, perpetuumque in modum, templum paroeciale Sancti Caroli Borromaei in honorem Deo dicatum in urbe atque archidioecesi Mediolanensi, *Basilicae minoris* titulo ac dignitate augemus, illique omnia et singula tribuimus iura et privilegia, quae huic titulo ac dignitati rite competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec benigne concedimus, decernentes praesentes Litteras, firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Gandulphi, sub anulo Piscatoris, die XXVII m. Augusti, an. MCMXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTULA

AD EMOS PP. DD. GULIELMUM TIT. S. CLEMENTIS S. R. E. PRESB. CARDINALEM O' CONNEL, ARCHIEPISCOPUM BOSTONIENSEM, DIONYSIUM TIT. SS. NEREI ET ACHILLEI S. R. E. PRESB. CARDINALEM DOUGHERTY, ARCHIEPISCOPUM PHILADELPHIENSEM, GEORGIUM GULIELMUM TIT. S. MARIAE DE POPULO S. R. E. PRESB. CARDINALEM MUNDELEIN, ARCHIEPISCOPUM CHICAGIENSEM CETEROSQUE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS FOEDERATORUM AMERICAE SEPTENTRIONALIS STATUUM: OB SOLLEMNIA, POST DENA LUSTRA A WASHINGTONIENSI UNIVERSITATE CONDITA, CELEBRANDA.

PIUS PP. XI

Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Sollemnia iubilaria, quae Catholica studiorum Universitas Washingtoniensis gravissimis consiliis coetibusque apparare contendit, sunt quidem eventus tanti ponderis atque momenti pro Ecclesiae Foederatorum Statuum vita ac profectu, ut Nobis opportunum visum sit vos, Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, paterne alloqui,

Nostram demonstrantes gratulationem propter uberes fructus hucusque per egregium istud scientiarum domicilium perceptos, maiorumque in futurum spem laetissimam declarantes. Hoc sane quinquaginta annorum intervallo Universitas ista permulta peperit bona multumque profecit. Minime enim obstantibus difficultatibus ipsius originis reique oeconomicae angustiis, moderatores atque professores doctrina sollertiaque illustre decus, praesertim quod attinet ad educationis catholicae methodum, inter alia istic eiusdem generis instituta eidem Universitati assecuti sunt. Nos itaque haud ignoramus apud vos in benedictione haberi nomina nobilium praeconum, qui non pauci sempiterno iam praemio favente Deo fruuntur, eademque inter iubilaei sollemnia grata memoria in precibus eulogiisque revocatum iri. Verumtamen eiusmodi iubilaei celebratio non modo praeteritorum laborum fructus singulari delectatione respiciet, sed ad futuras quoque necessitates providenter spectabit. Pro certo enim habemus — hoc potissimum ad scribendum suasit Nobis — Catholicae isti Universitati ampliora esse in futurum, quam in praeterito, munia reservata, proptereaque officia graviora eidem fore obeunda. Enimvero universus fere orbis terrarum inpraesentiarum vehementer commovetur atque angitur perturbationibus, controversiis, erroribus, novisque inventis, quae singularia historiae momenta signare plane videntur. Doctrina ipsa moresque christiani in discrimen multifariam vocantur; opiniones ancipites et lubricae, de quibus paucos ante annos in secretis dumtaxat cupidorum novarum rerum conventiculis submissus rumor versabatur, nunc praedicantur super tecta inque exsecutionem palam adducuntur; depravatio privatorum morum et rei publicae patens licentia infesta signa adversus Christi crucem pluribus locis sustulerunt. Magno tamen solacio Nos perfundimur, sicut et vos, Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, quod scimus Ecclesiam vestram in promptu esse ac paratam ad huius temporis discrimina fortiter adeunda, in primisque Universitatem Washingtoniensem validissimum exstare instrumentum ad catholicam fidem tuendam atque vulgandam, ad perniciosos errores detegendos atque refellendos. In eadem porro Universitate gravissimae nostrae aetatis quaestiones tuto ac docte agitabuntur, et idoneae solutiones, principiis iustitiae et caritatis innixae, haud difficulter invenientur. Has profecto quaestiones in Litteris Nostris Encyclicis pluries pertractavimus. Hic tantummodo meminisse iuvat, ubinam tota christiane docendi ratio consistat atque fulciatur. Scientiae enim profanae, quas vocant, rei socialis atque oeconomicae doctrina, bonum sive singulorum sive societatis nequeunt subduci principiis philosophicis ac religiosis, quae attinent ad hominis

originem, naturam et finem. Nullo autem modo intelligi potest, notitia Dei posthabita, ipsa hominis natura, ad imaginem et similitudinem Dei creata, ab Unigenito Dei Filio redempta. Quare solummodo christiana doctrina, maiestate sua atque integritate, iuribus et libertatibus humanis indubie penitusque respondere potest, quia illa tantum personae humanae affert valorem ac dignitatem. Viri igitur catholici, naturam ac dona hominis propria perspicue agnoscentes, iurium ac libertatum, quae ad homines legitime spectant, necessario exstant praecones ac defensores; iidemque Dei nomine clamant adversus philosophiam fallacem, quae hominem a suo dignitatis gradu ad foedam servorum condicionem deicere studet, inque sordidum iniqui dominatus arbitrium proicere, aut a sociis humanae familiae crudeliter avellere; nomine ipsius Dei catholici viri refutant quamcumque de re sociali philosophiam, quae hominem tamquam merum instrumentum ducit inter commerciorum certamina in feraque classium socialium dimicatione. Universitas itaque Catholica, propterea quod catholica est, munus sibi traditum habet hereditatem hominis naturalem ac supernaturalem religiosissime tuendi. In hoc praeclaro munere obeundo necesse omnino est ad scientias de re civili, sociali atque oeconomica peculiares curas conferre. Litterae autem Encyclicae, ut superius memoravimus, ad recentiores de iis rebus quaestiones praecipue spectant, immutabilia philosophiae religionisque principia ad easdem transferentes. Inspectis ergo perpensisque hisce doctrinarum documentis, Universitas Washingtoniensis perutile poterit actioni sociali studium suum tribuere, congrua consilia pro locorum necessitatibus decernendo. Nos enim nihil cordi magis habemus, quam ut Facultates earum scientiarum, quas supra attigimus, ductu vestro ac praesidio, Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, quam maxime evolvantur atque amplificentur, ita ut quam plurimi homines, lumina ac moderamina in re sociali quaerentes, ad eas facile utiliterque accedant. Organica autem Universitatis structura novis necessitatibus accommodata, aucto numero eximiorum professorum, qui tractationibus, consultationibus scriptisque magnam prae se ferant auctoritatem, selecto alumnorum agmine ex omnibus nationis partibus confluentium, exoptata progressio perfici poterit et salutaris vis atque efficacia in hodiernam societatem expromi. Quo vero subsidia ordinis temporalis ad munus tanti momenti atque utilitatis pro vestra natione satis suppeditentur neque deficiant, vos vehementer exhortamur, quemadmodum alias fecimus, ut necessitas nationalis istius christianae eruditionis instituti Christi fidelibus luculenter ostendatur, itemque Universitas, adnitentibus vobis, cunctis instruatur auxiliis, quae amplitu-

dini ac nobilitati ipsius muneris plane respondeant. Supernorum interea luminum ac donorum nuntia, praecipuaeque dilectionis Nostrae testis sit Apostolica Benedictio, quam vobis, Dilecti Filii Nostri ac Venerabiles Fratres, clero populoque cuiusque vigilantiae commisso, in primisque Universitatis Washingtoniensis moderatoribus, professoribus et alumnis peramanter in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die XXI mensis Septembris, in festo Sancti Matthaei Apostoli et Evangelistae, anno MDCCCCXXXVIII, Pontificatus Nostri decimo septimo.

PIUS PP. XI

NUNTIUS RADIOPHONICUS

A BEATISSIMO PATRE, DIE XVIII MENSIS OCTOBRIS ANNO MCMXXXVIII, AD URBEM NOVAS AURELIAS DATUS, AD INITIUM CONGRESSUS EUCHARISTICI VIII CHRISTIFIDELIUM E STATIBUS FOEDERATIS AMERICAE SEPTENTRIONALIS.

Venerabiles Fratres, Dilecti Filii. — Dum Christus Dominus, qui unus omnibus est « via, veritas et vita », [1] summum apud vos agit triumphum, dumque urbs Novae Aureliae per Eucharisticum Congressum vestrum fit veluti ara totius Nationis, Nos, qui de filiorum Nostrorum fastis gratulamur admodum, et de eorum incensa actuosaque religione tantopere laetamur, maxima cum paterni animi Nostri delectatione, voce, spe, precibus vobiscum copulamur.

Sunt utique non paucae trepidationis anxitudinisque causae; praesertim cum tot cernimus homines divina Evangelii praecepta nihili facere, repudiare, spernere; quando ex iisdem solummodo potest salus humano generi impertiri. Ac lacrimas continere non possumus, dum alicubi summo cum moerore videmus vel ipsum aeternum Numen posthaberi ac respui, vel adversus Illud, quasi in hostem, convicia ac maledicta, infando prorsus facinore, iactari.

Attamen cur Nobis universaeque Ecclesiae meliora non polliceamur tempora, dum et apud vos et fere ubique gentium pietatem in Augustum Altaris Sacramentum reflorescere atque incensiore cotidie studio augeri miramur? Si enim divina Eucharistia, ut sapientissimi Decessoris Nostri verbis utamur, « tamquam centrum existimanda est, in quo christiana vita, quanta usquam est, insistit », ita ut veluti « anima Ecclesiae » [2]

[1] Ioan., XIV, 6.

[2] Cfr. Litt. Enc. « Mirae caritatis » *Acta Leonis*, 1902, p. 115 sq.

dici possit; ubicumque eadem sollemni cultu adoratur, ac pie frequenterque sumitur, hominum malis infirmitatibusque medetur, christianamque virtutem excitat ac roborat. « Ubi Christus, ibi caelum »; [3] quapropter omnino sperandum est, ibi caelorum Regnum renovari, ac summo cum ipsius societatis humanae beneficio revirescere, ubi Eucharistiae religio impense colitur ac civium animos informat.

Dum igitur vos, Venerabiles Fratres ac dilecti filii, ad sanctissimam eiusmodi navitatem alacriter persequendam paterno adhortamur animo, supplices una vobiscum a Divino Redemptore precamur, ut validum iuventute genus vestrum quemadmodum rerum copia atque potentia praestat, ita catholica fide christianaeque vitae sanctimonia in exemplum praefulgeat.

Et Benedictio Dei Omnipotentis, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper.

[3] Cfr. *De Imit. Ch.*, III, 59.

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BENEVENTANAE ET ABELLINENSIS

DECRETUM

SEPARATIONIS ET UNIONIS

Apostolicae Sedi supplices porrectae sunt preces ut, ad maius animarum bonum atque regiminis unitatem, oppidum *Pratula,* in quo duae extant paroeciae, una sub titulo *Beatae Mariae Virginis Perdolentis* ad dioecesim Abellinensem pertinens, altera sub titulo *Mariae Ssmae a Septem Doloribus* ad archidioecesim Beneventanam, uni eidemque dioecesi adscriberetur; et insuper paroecia *Criptaecastanearum S. Aegidii Abbatis* ex archidioecesi Beneventana, in qua nunc continetur, seiungeretur et dioecesi Abellinensi aggregaretur. Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, re mature perpensa et habito voto favorabili utriusque dioecesis Ordinariorum, oblatis precibus benigne annuens, hoc Consistoriali Decreto, archidioecesi Beneventanae perpetuo adiungit etiam memoratam paroeciam *Beatae Mariae Virginis Perdolentis* in oppido *Pratula* exstantem, quam proinde a dioecesi Abellinensi separat atque praefatam paroeciam *Criptaecastanearum S. Aegidii Abbatis* perpetuo unit cum dioecesi Abellinensi, ipsam propterea dismembrans ex archidioecesi Beneventana.

Ad haec vero executioni mandanda, idem Ssmus Dominus Noster, deputare dignatus est Exc. P. D. Augustinum Mancinelli, Archiepiscopum Beneventanum eique tribuens facultates necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi quam primum ad S. C. Consistorialem authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 30 Iulii 1938.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

B. Renzoni, *Substitutus.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 26 Septembris 1938. — Cathedrali Ecclesiae S. Galli, praefecit R. D. Iosephum Meile, Canonicum Capituli ipsius Ecclesiae.

die 13 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Valentinae in Brasilia, R. D. Renatum Pontes, Canonicum Capituli Metropolitani S. Sebastiani Fluminis Ianuarii.

die 20 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Pompeiopolitanae in Paphlagonia Exc. P. D. Gherardum Sanctem Menegazzi, hactenus Episcopum Dorylaënsem.

die 21 Octobris. — Cathedrali Ecclesiae Lemovicensi R. D. Aloysium Rastouil, canonicum ad honorem Capituli cathedralis Massiliensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Arsinoitanae in Arcadia R. D. Henricum Audrain, canonicum ad honorem Capituli cathedralis Versaliensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Beniamini Roland-Gosselin, Episcopi Versaliensis.

die 26 Octobris. — Metropolitanae Ecclesiae Platensi Exc. P. D. Ioannem Chimento, hactenus Episcopum Mercedensem.

die 4 Novembris. — Metropolitanae Ecclesiae Arborensi Exc. P. D. Iosephum Cogoni, hactenus Episcopum Nuorensem.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

VICARIATUS TOGONENSIS DEINCEPS « LOMENSIS » APPELLABITUR

Praeterito anno MCMXXXVII, in Africa Occidentali Gallica, per erectionem Praefecturae Apostolicae de Sokode magna territorii pars a Vicariatu Apostolico Togonensi, Sodalibus e Societate pro Missionibus ad Afros concredito, distracta est, ita ut huius Vicariatus fines regionis

civilis, quae Togonensis pariter vocatur, finibus in praesens non amplius respondeant.

Propterea Exc. P. D. Ioanni Cessou, Vicario Apostolico Togonensi, visum est ita mutationem petere appellationis sui Vicariatus, ut hic deinceps Vicariatus Lomensis vocetur, cum in Lome, praecipua illius regionis urbe, praelaudatus Vicarius Apostolicus resideat.

Quam petitionem Emi ac Revmi Patres huic S. Congregationi de Propaganda Fide praepositi, cum in plenariis comitiis, die 13 vertentis mensis, admittendam esse censuissent, nominis mutationem, quam diximus, decreverunt.

Eandem vero Eminentissimorum Patrum sententiam, ab infrascripto huius S. Congregationis Secretario in audientia diei 14 eiusdem mensis et anni Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Papae XI relatam, Summus Pontifex ratam habens atque confirmans, eum, qui Vicariatus Apostolicus Togonensis hucusque appellabatur, Vicariatum Apostolicum *Lomensem* in posterum nuncupari atque praesens ad id Decretum confici et expediri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 14 Iunii mensis, a. D. 1938.

P. Card. Fumasoni Biondi, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

DECRETUM

PRAEFECTURA APOSTOLICA INSULARUM MAYOTTAE, NOSSIBEAE ET COMORAE DEINCEPS « DE AMBANJA » NUNCUPABITUR.

Cum appellatio Praefecturae Apostolicae *Insularum Mayottae, Nossibeae et Comorae* progressu temporis, ob nominum prolixitatem nimis incommoda atque omnino inepta ad locorum momentum declarandum necnon ad finium ambitum circumscribendum apparuisset, visum est tum Revmo Ministro Generali O. M. Capuccinorum, quibus Praefectura illa concredita est, tum Revmo Praefecto Apostolico eiusdem Praefecturae ita mutationem nominis petere, ut Praefectura Apostolica *Insularum Mayottae, Nossibeae et Comorae* deinceps nomine praecipuae in illis regionibus urbis, id est Praefectura Apostolica *de Ambanja,* nuncupetur.

Quam petitionem Emi ac Revmi Patres Cardinales huic Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi, cum in plenariis Comitiis, die 13 vertentis mensis habitis, admittendam esse censuissent, appellationis mutationem, quam diximus, decreverunt.

Hanc vero Eminentissimorum Patrum sententiam, ab infrascripto huius Sacrae Congregationis Secretario in audientia diei 14 eiusdem mensis et anni Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Papae XI relatam, Summus Pontifex benigne excipiens ratamque habens, Praefecturam Apostolicam *Insularum Mayottae, Nossibeae et Comorae* deinceps *de Ambanja* nuncupari atque praesens ad id Decretum confici et expediri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 14 Iunii mensis a. D. 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

III

DECRETUM

TERRITORII PARS TUM A VICARIATU APOSTOLICO DE ESHOWE TUM A PRAEFECTURA APOSTOLICA DE LYDENBURG SEPARATUR ET PRAEFECTURAE APOSTOLICAE DE SWAZILAND ADNECTITUR.

Quum Vicarius Apostolicus de Eshowe et Praefectus Apostolicus de Lydenburg, tum votis Exc. P. D. Iordani Gijlswijk, Delegati Apostolici in Africa meridionali, tum petitionibus Superioris Generalis Ordinis Servorum Mariae adnuissent de quadam territorii sibi concrediti parte Praefecturae Apostolicae de Swaziland, quae curis Fratrum ex praelaudato Ordine commissa est, cedenda, Eminentissimi ac Reverendissimi Patres Cardinales huic S. Congregationi de Propaganda Fide praepositi, in plenariis comitiis die 11 vertentis mensis habitis, regionem cui nomen Tongaland, complectens scilicet districtus civiles de Ungwavuma et de Ubombo usque ad flumen Umkusi, a Vicariatu de Eshowe distractam, necnon provinciam civilem de Piet Retief, a Praefectura Apostolica de Lydenburg separatam, Praefecturae Apostolicae de Swaziland adnectendas esse censuerunt.

Quam Eminentissimorum Patrum sententiam, in audientia diei 13 eiusdem mensis et anni ab infrascripto huius S. Congregationis Secretario

Ssmo D. N. Pio Div. Prov. Papae XI relatam, Summus Pontifex benigne excipiens, eam ratam habere et confirmare dignatus est, atque praesens ad id Decretum confici et expediri iussit.

Datum Romae, ex Aedibus huius S. C. de Propaganda Fide, die 13 Iulii mensis, a. D. 1938.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

IV

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis renunciavit ad suum beneplacitum:

die 12 Augusti 1938. — R. P. Ioannem A. Wall, Societatis Missionariorum a sancto Iosepho de Mill-Hill sodalem, *Praefectum Apostolicum de Kodok.*

die 21 Octobris. — R. P. Gulielmum F. O'Shea, e Societate de Maryknoll pro missionibus exteris, *Praefectum Apostolicum de Peng-Yang.*

— R. P. Stephanum Mlakic, e Congregatione Filiorum Sacri Cordis Iesu, *Praefectum Apostolicum de Bahr-el-Gebel.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ALBANEN. SEU SENOGALLIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVAE DEI MARIAE GORETTI, VIRGINIS SAECULARIS.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Perpendentis vitam et gloriosam Mariae Goretti mortem illa cantici Moysis verba animum subeunt: *Invenit eum in terra deserta, in loco horroris et vastae solitudinis, circumduxit eum et docuit, et custodivit*

quasi pupillam oculi sui... Dominus solus dux eius fuit (Deuteron. c. 32, v. 10-12). Maria enim e Corinaldo, in Senogalliensi dioecesi, die 16 Octobris a. D. 1890 e piis, honestis, pauperibusque parentibus Aloisio et Assumpta Carlini nata, sequenti die baptizata, et sexennis confirmata, paullo post, ob familiae inopiam, prius in agrum « Colle Gianturco » prope « Paliano », dein a. 1899 in agrum « Ferriere di Conca » fere desertum, sine templo, absque ludo atque tunc maligno aëre desolatum, transmigravit. Sequenti anno, Aloisius, malarica febre, meningitide et typho correptus, piissime obiit, sex pueros uxoremque adhuc iuvenem relinquens.

Quum mater, ut filios aleret, agrestibus laboribus incumbere per diem cogeretur, non solum totam suorum filiorum curam, sed etiam alterius familiae, quacum convivebat, Mariae vix decenni demandare debuit; quae munus sibi commissum summa prudentia, vigilantia, navitate iudiciique maturitate supra aetatem tuita est.

Ex vitae consuetudine cum hac altera familia factum est, ut quidam iuvenis ex eadem, viginti annorum aetate, pravis lectionibus assuetus, nefandum facinus contra puellam moliri excogitaret. Et sane, bis, minis quoque mortis adhibitis, huius pudicitiam tentavit, sed incassum. Die autem 5 Iulii a. 1902, dum Mariae mater cum eodem iuvene non longe a domo in agro operaretur, hic extemplo domum petit, scalam ascendit, Mariam, quae ante cubiculi fores consuebat, ut ingrederetur, concitatus invitat, firmiter renuentem violenter abripit, in cubiculum introducit, ianuae fores claudit, ad nefas frustra sollicitatam quatuor supra decem pugionis ictibus gravissime percutit atque semianimem relinquit. *Frustra sollicitatam* diximus, quia puella non solum totis viribus a se eum reiecit, sed supernaturalibus argumentis eum a malo retrahere conata est: *Non, non, non;* ait, *Deus hoc damnat. Hoc faciens, tu peccas; tu inferni paenarum reum te constituis,* uti ipsa, facinus enarrans, matri prope moritura dixit, et sicarius ipse postea fassus est atque in processu deposuit.

Maria, quae sui compos usque ad mortem fuit, sicario libenter ignovit, quin immo se vehementer exoptare dixit ut Paradisi ianua ei aperienda foret. Quod puellae votum iam ex parte est adimpletum, quum interfector, sui criminis sincere paenituerit, atque vindicativa paena expiata a civili auctoritate sibi inflicta, in Ordinaria inquisitione amplissimam depositionem in suae victimae laudem fecerit.

Mirandum sane est puellam, quae in illo vasto et fere deserto agro, seu profano seu sacro vix ullo fruita est magisterio, nisi optimorum parentum piis alloquiis et exemplis, nec non catechetica institutione sum-

matim accepta in praeparationem ad Christi corpus primitus suscipiendum, nec ullius lectionis emolumento, quum esset litterarum expers, ad tantam virtutem conscendisse. Verum considerare oportet mundos corde Deum videre, secreta sua Dominum parvulis revelare, in eisque virtutes et dona in Baptismo infusa, quae in Confirmatione perficiuntur et in Eucharistia abundantius aluntur, miro modo Dei virtute operari. Maria divino instinctui intus agenti, praesertim postquam caelesti pane primitus refecta fuit, generose respondit, atque ad martyrium usque, ut videtur, se comparavit, eiusque palmam est assequuta. *Dominus solus dux eius fuit.*

Die 6 Iulii, Ecclesiae sacramentis roborata, Neptuni, quo saucia fuerat translata, castissimam animam Deo, qui Virginum corona dicitur, reddidit. Iusta funebria heic triumpho similia fuere.

Martyrii fama, sponte in populo enata, vix occisionis adiuncta fuerant nota, adeo percrebuit, ut non modo Neptuni et in viciniis, sed et heic Romae, in Italia et apud exteras regiones propagata fuerit.

Quapropter anno 1935, instante dioecesano Albanensi Consilio puellarum Actionis Catholicae, quod Causam promovit, Ordinaria auctoritate in Albanensi Curia, sub cuius iurisdictione Neptuni oppidum extat, super fama martyrii, scriptis et obedientia Urbani VIII decretis de cultu Servis Dei non exhibendo, constructa est inquisitio, eodemque anno per Rogatoriales litteras in Curia Senogalliensi processus alter est confectus.

Postulatoriae interim ad Summum Pontificem litterae ab Emo et Rmo Domino Cardinali Iorio, ab Eminentissimo Ludovico Chigi-Albani, Magno Magistro Supremi militaris Ordinis Equitum Melitensium, ab Episcopo Senogalliensi plurimisque aliis Archiepiscopis, Episcopis, Generalibus Ordinum seu Congregationum Moderatoribus, a Pont. Universitate Gregoriana, ab Archipresbytero loci « Corinaldo », Praesidibus atque Adsistentibus Societatum Catholicae Actionis Filiarumque Mariae, litterae fuerunt oblatae.

Servatis de iure servandis, urgente Rmo P. Mauro ab Immaculata, Congregationis Cler. excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C. Procuratore Gen. huiusque Causae Postulatore, in Ordinariis Sacrae huius Congregationis comitiis die 31 Maii habitis, Emus ac Rmus D. Cardinalis Carolus Salotti, Causae Ponens seu Relator, Dubium disceptandum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae praedictae Servae Dei in casu et ad effectum de quo agitur,* atque super hoc de more retulit. Emi ac Rmi PP., hac audita relatione, nec non Officialium Praelatorum suffragiis, audito praesertim R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, omnibus mature perpensis, rescribere

censuere: *Affirmative*, seu *signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit.*

Facta autem, subsignata die, Ssmo D. N. Pio Papae XI ab infrascripto Secretario relatione, Sanctitas Sua, Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Mariae Goretti signare dignata est.

Datum Romae, die 1 Iunii a. D. 1938.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

LEODIEN. seu ANICIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI EUGENIAE JOUBERT, E CONGREGATIONE SORORUM SANCTAE FAMILIAE SACRATISSIMI CORDIS.

Super dubio

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Lectissimum lilium e Congregatione Sororum Sanctae Familiae Sacratissimi Cordis a. D. 1904 ad caeleste viridarium translatum, suavissimum in terris odorem adhuc effundit; Eugeniam Joubert dicimus, cuius vitae sanctimonia talis esse videtur, qualis ab Apostolica Sede in iis requiritur, quorum virtutes heroicitatem attigisse olim declarari queant. Re sane vera Eugenia in oppidulo Yssingeaux, Anicien. dioecesis in Gallia, die 11 Februarii a. D. 1876, quarta ex octo filiis, quos Petrus et Antonia Celle genuerunt, nata, eodem die sacris baptismi aquis abluta, adoptionis gratiam sub beatae Virginis Immaculatae Lapurdensis patrocinio est assequuta. Quinquennis, Ursulinis Sororibus, loci Monistrol, educanda traditur, apud quas novem per annos mansit, sacraque dape primitus refecta.

Apud Sorores a S. Ioseph in natali oppido ludum per biennium celebravit; demum tres per annos in urbe Aniciensi apud Sorores Nostrae Dominae educationem complevit, ubique virtutum supra aetatem exempla relinquens, adeo ut magnam de ea spem expectationemque attente eam considerantes conciperent. Nec spes eos fefellit. Eugenia enim, quae

iamdiu religiosae vocationis indicia persentiebat, patris Rabussier e S. I. invitationi obsequuta, Congregationem Sororum Sanctae Familiae Sacratissimi Cordis, ab eodem paullo ante fundatam, in loco « la Darne Sainte-Marie » die 6 Octobris mensis a. 1895 est ingressa, die vero 13 Augusti sequentis anni tirocinium inauguravit.

Digna sunt quae memorentur verba quasi prophetica, quae eius mater protulit quando Eugenia religiosae vitae se mancipavit: *Filiola,* ait, *ego te Deo offero* : *ne retro respicias* : *sanctam te facias.*

Prophetica dixeris verba haec; Eugenia enim virtutes omnes, quae religiosam decent, summa perfectione in actum deduxit. Sodalibus propter suavissimos mores carissima erat, ad pietatem autem quod attinet, omnibus exemplo praeibat. Religiosis votis a. 1897, die beatae Virginis nativitati sacro, in S. Dionysii Parisiensi asceterio ineffabili animi gaudio nuncupatis, arduam *sanctitatis semitam,* nunquam *retro respiciens,* nullis praepedita difficultatibus, generoso ausu voravit; atque ad eam, ut videtur, brevi novem annorum decursu feliciter pervenit.

Christi, sui dilectissimi sponsi, crucem amanter amplexata, diri morbi dolores angoresque, Deo gratias agens, animosa, sustinuit. Morbi aliquantulum remissa vi, Lauretanam beatae Virginis domum invisere, Romanamque familiam nuper fundatam adire valuit. Verum iterum et violentius recursante infirmitate, Leodii, quo reversa fuerat, die 2 Iulii a. 1904, Visitationis beatae Mariae Virginis festo, Ecclesiae sacramentis pientissime receptis, purissimam animam Deo laetanter reddidit, annos nata octo et viginti.

Sanctitatis fama, qua Dei Famula vivens ornata fuit, post pretiosum obitum aucta est, ideoque Ordinaria auctoritate in Leodiensi dioecesi nec non in Romana, Aniciensi et Parisiensi Curiis instructi sunt processus.

Plures interim litterae beatificationem postulantes Summo Pontifici sunt porrectae, inter quas Leopoldi Belgarum Regis, Zitae Imperatricis, novem Cardinalium, Emi Ludovici Chigi-Albani, Ordinis Melitensis Magni Magistri, unius supra nonaginta Archiepiscoporum, Episcoporum, Abbatum, Generaliumque Moderatorum Ordinum.

Die 3 Maii a. 1936 Sacra haec Congregatio decretum edidit super Servae Dei scriptis.

Servatis itaque omnibus de iure servandis, instante R. P. D. Francisco Xaxerio Hertzog, Protonotario Apostolico, Causae Postulatore, in Ordinariis Sacrae Rituum Congregationis Comitiis die 31 Maii mensis anni huius habitis, Emus ac Rmus Card. Raphaël Carolus Rossi, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum : *An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.*

Eñi ac Rñi Patres, audita Cardinalis Ponentis relatione, nec non auditis suffragiis a Praelatis Officialibus scripto latis, praesertim vero a R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, rescribendum censuere: *Affirmative,* seu *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ssño placuerit.* Facta autem Ssño D. N. Pio Papae XI ab infrascripto Secretario, subsignata die, relatione, Sanctitas Sua rescriptum Eñorum Patrum ratum habens, Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Eugeniae Joubert, Sua Manu signare dignata est.

Datum Romae, die 1 Iunii a. D. 1938.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 25 ottobre 1938, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria,* nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi P. Consultori teologi hanno discusso sulla eroicità delle virtù esercitate dalla Serva di Dio Placida Viel, seconda Superiora Generale dell'Istituto delle Scuole Cristiane della Misericordia.

Martedì, 8 novembre 1938, nel Palazzo di S. Callisto, alla presenza dell'Emo e Revmo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Vescovo di Ostia e Albano, si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *antepreparatoria,* nella quale i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli che si asseriscono operati ad intercessione della Venerabile Serva di Dio Anna Maria Javouhey, fondatrice delle Suore di S. Giuseppe di Cluny.

SEGRETERIA DI STATO

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

5 ottobre 1938. I Revmi Abate Don Giuseppe Ricciotti, dei Canonici Regolari Lateranensi del Santissimo Salvatore, Padre Agatangelo da Langasco, dei Frati Minori Cappuccini e Padre Samuele Vanni, dei Carmelitani dell'Antica Osservanza, *Consultori della Sacra Congregazione dei Religiosi.*

26 » » Gli Illmi e Revmi Monsignori Vittorio Bartoccetti e Angelo Dell'Acqua, *Consultori della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

1 novembre » Il Revmo Padre Cristoforo Bigazzi, O. P., *Primo Compagno del Commissario della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio e Consultore della stessa Sacra Congregazione.*

10 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Domenico Jorio, *Membro della Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio.*

Parimenti con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

18 maggio 1932. Monsig. Francesco Reggio, dell'archidiocesi di Smirne.
3 giugno 1937. Monsig. Giuseppe Cámans, dell'archidiocesi di Riga.
» » » Monsig. Luigi Broks, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Casimiro Kalinka, della medesima archidiocesi.
11 agosto 1938. Monsig. Giuseppe McShea, dell'archidiocesi di Filadelfia.
18 » » Monsig. Paolo Bernier, dell'archidiocesi di Québec.
» » » Monsig. Adriano Spinedi, della diocesi di Terni.
15 settembre » Monsig. Paolino Costa, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Monsig. Paolo Pappalardo, della diocesi di Noto.
29 » » Monsig. Giuseppe Palma, della diocesi di Ostuni.
» » » Monsig. Cesare Spallanzani, della diocesi di Reggio Emilia.
» » » Monsig. Luigi Senia, della diocesi di Castellammare di Stabia.
20 ottobre » Monsig. Gualtiero A. Roddy, dell'archidiocesi di Cincinnati.
» » » Monsig. Cleto A. Miller, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Carlo C. Kuenle, della medesima archidiocesi.
27 » » Monsig. Filippo Marchionni, della diocesi di Osimo.
» » » Monsig. Antonio Xuereb, della diocesi di Malta.
3 novembre » Monsig. Alan J. Babcock, della diocesi di Detroit.

Cameriere d'onore in abito paonazzo di S. S.:

9 luglio 1936. Monsig. Moisé Nora, della diocesi di Campinas.

NECROLOGIO

8 ottobre 1938. Monsig. Augusto Leopoldo Huys, Vescovo tit. di Rusicade.
28 » » Monsig. Francesco O'Rourke, Vescovo tit. di Ostracine.
3 novembre » Monsig. Paolo Bergen Misner, Vescovo tit. di Mirica.
13 » » Monsig. Leopoldo Duarte Silva, Arcivescovo di S. Paolo del Brasile.

S. C. DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM

INSTRUCTIO SERVANDA

A TRIBUNALIBUS DIOECESANIS IN PERTRACTANDIS CAUSIS

DE NULLITATE MATRIMONIORUM

edita die 15 augusti 1936, cum adnexis appendicibus quorundam documentorum necnon adiectis indice analytico-alphabetico tabulisque comparativis. In-8°, pp. 96.

Romae, L. 7 — In Italia, L. 8 — Apud exteros, L. 9 —

DECRETUM – Normae, Tit. I-XVI – Memorandum – Appendix I-III – Index analytico-alphabeticus – Canones Codicis I. C. cum articulis instructionis collati – Decisiones Commissionis Pontificiae ad Codicis Canones authentice interpretandos in articulis instructionis relatae – Responsio S. C. S. Officii in articulis instructionis relata.

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1938 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1939 fasciculorum, volumen XXXI complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam L. it. 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* - Città del Vaticano

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
REGULAE SERVANDAE in processibus super matrimonio rato et non consummato, cum appendice praecipuorum actorum formularum, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis. — Editio altera aucta — In-12°.	3 —	3,50	4 —
ENCHIRIDION CLERICORUM Documenta Ecclesiae Sacrorum Alumnis instituendis (Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Typis Polygl. Vaticanis, 1938. In-12°, pagg. LVIII-920. Elegante legatura in tela, titolo in oro e testa colorata	80 —	80 —	87 —
PROGETTI di nuovo ordinamento giudiziario e di Codice di Procedura Civile dello Stato della Città del Vaticano (luglio 1937). Pagg. XLVII-288. In-12°	15 —	16 —	17 —
WILPERT GIUSEPPE, **La Fede della Chiesa nascente secondo i monumenti dell'arte funeraria antica.** In-8°, VIII-328, con 156 figure nel testo (Pubblicazioni del Pont. Istituto di Archeologia Cristiana. Collezione «Amici delle Catacombe»)	35 —	36,50	40 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"

(*Libreria Vaticana – Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA FEDE.** **Le basi e la sintesi del domma cattolico.** In-12°, pp. 321 (Quinta edizione) .	9,50	10,50	12 —
MASSIMI Card. MASSIMO **LA NOSTRA LEGGE.** **Le basi e la sintesi della morale cattolica.** In-12°, pp. 320	9,50	10,50	12 —
Esposizione breve e chiara della dottrina cattolica per le persone colte.			
CODICIS IURIS CANONICI FONTES cura et studio Emi Iustiniani Card. Serédi editi. Volumen VIII. *Curia Romana* n. 5823-6464. In-8°, pp. xx-620	65 —	68 —	72 —
SACRAE ROMANAE ROTAE DECISIONES **seu sententiae** quae prodierunt **anno 1930,** cura eiusdem Sacri Tribunalis editae. Volumen XXII. In-8°, pagg. VIII-730	50 —	53 —	60 —
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi pro **Clero Saeculari Romano,** anno Domini **1939**	3,50	3,90	4,50
ORDO DIVINI OFFICII recitandi sacrique peragendi iuxta kalendarium **Universalis ecclesiae** pro anno Domini **1939**	2,50	2,80	3,25
LA PRATICA DELL'UMILTÀ - Opuscolo già pubblicato per cura dell'Emo Card. Pecci, Vescovo di Perugia indi Sommo Pontefice Leone XIII. 11ª edizione, 1939. In-32°, pp. 122, in rosso e nero	2,50	2,75	3 —
SPECULUM INCLUSORUM - Auctore Anonymo Anglico saeculi XIV. Studio e testo a cura di P. LIVARIO OLIGER O. F. M. 1938. In-8°, pp. XII-150 e 3 tavole	15 —	16 —	18 —
MARIANI CARD. DOMENICO. **LEZIONI CATECHISTICHE.** Tre volumi in-12°	20 —	22,50	30 —
VOL. I. - Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.			
VOL. II. - Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.			
VOL. III. - Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-474.			
RELAZIONE **sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie.** Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie	0,50	0,50	—
Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—
GUIDA di insegnamento religioso per le scuole elementari, secondo i vari punti del Programma ministeriale, a cura della Commissione superiore ecclesiastica per la revisione dei testi di insegnamento religioso, pp. 32.	0,50	0,70	—
Catechismo della Dottrina Cristiana. Con copertina illustrata. . . .	1 —	1,30	1,60
Primi elementi della Dottrina Cristiana	0,30	0,40	0,50
Preghiere per il santo sacrificio della Messa con le **Formole da recitarsi in comune** . . . . . Una copia L. 0,20. Copie cento	15 —	16,50	18 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/₀ postale N. 1-16722*)